

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

659.1

Hely

Idő

"1912"

Személy

Helyszám

Szerző

Cím Művészi cégtáblák.

Forrás: Pesti Hirlap

Bp.

1912 X/11

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Oldalsz.

— (Művészi cégtáblák.) Alig van Budapesten nagyobb kávéház, amely az utóbbi években néhány hónapra be nem lett volna zárva, hogy újra megnyiljék — ragyogó módon átalakítva. A kávéházaknak ez a versengése — mert kétségtelen, hogy mindegyik le akarta főzni a többi pompa tekintetében, — azt eredményezte, hogy a kávéházi árak a duplájukra szöktek fel. A közönség eleinte zugolódással fogadta ezt az újítást, idővel azonban beletörődött mindenki, sőt megnyugvással fogadták a kávéházi törzsvendégek az árak emelését ott is, ahol minden egyéb a régi maradt, mert a mi közönségünk legfeljebb három napig panaszkodik, a negyedik napon bármibe beletörődik.

Igazolják ezt a felemelt hus-, dohány-, kenyér-, stb. árak, vasuti menetdíjak. Ujabbán a nagyobb utcák és körutak üzletei mennek olyasféle változáson át, mint amilyen a kávéházak átettek, anélkül azonban, hogy az üzleteket is bezárnák hosszabb-rövidebb időre; egymásután kerülnek le az üzletek cégtáblái, hogy helyükbe művészi, metszett üvegtű, aranyos cégtáblák kerüljenek. Vannak közöttük olyanok, amelyek valószínűs freskószerű műrecek. A régi közmondás azt tanítja, hogy jó bornak nem kell cöger, de a pesti üzleteknek — ugylátszik, — szükségük van arra, hogy időnként megújuljanak különösen, vésnöki remekművek, ezeket érő márványlapok vegyék körül a fényárban uszó, kincset rejtő kirakatokat, — különben nem tűnnek fel a többiek közt. Városszépítési szempontból kétségtelenül öröndetes ez a jelenség, mert az eddigiek után itélve, ez a divat hosszabb életű és sikerben gazdagabb lesz mint a „virágos Bu-

dapest“ nehezen induló, folyton elakadó szép eszméje, azonban a közönségnek nincs oka ezen nagyon örvelezni. Amint a kávéházi közönség ma kétszeresét fizeti annak, amit elfogyaszt, az azelőtti árakhoz képest, azon a címen, hogy csiszolt tükrök és keleti faragások alatt szűresőli a feketéjét, épugy a kétszeresét fogja megfizetni a vásárló közönség is mindannak, amit vesz, abból az egyszerű okból, mert márványra festett tündéri alakokat ábrázol az az ajtó, melyen át az üzletbe lépett. Nagyon szép dolog az izléses portál, a neszfogó szőnyeg a lépcsőkön, a fény a kirakatokban, de mindez nem igen áll arányban a mi pénzügyi viszonyainkkal. Különösen pedig akkor válik ez a kontrast szomorú tényre, mikor az ivlámpák a le nem tagadható szegénységre, az eladósodott vevőközönségre vetik fényüket s mikor a negyven- és ötvenezer koronás portálberendezések az üzletek bezárását vonják maguk után, mert a közönség napi szükségletét is csak nagy ügygyel-bajjal tudja megfizetni, de a csillogást, a pompát s mindazt, ami a szegénységet leplezni akarja — már nem.